

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 92

Číslo: 28

8. července 2012

Cena: 8 Kč

K UCTĚNÍ PAMÁTKY MUČEDNÍKŮ Z 21. ČERVNA 1621

Tradiční setkání k uctění památky 27 mučedníků popravených 21. června 1621 se konalo ve výroční den na Staroměstském náměstí v Praze. Jako obvykle začínalo v chrámu sv. Mikuláše. Letos byl na programu varhanní koncert prof. Bohumíra Rabase, přednáška historika z Mnichova Hradiště Mgr. Eduarda Jana Havránka na téma "České stavovské povstání" a projev PhDr. Marie Neudorflové, která mj. označila zamýšlený obnovený mariánský sloup na Staroměstském náměstí za symbol "nezodpovědnosti mocných, kteří ve své povýšenosti a pohodlnosti vkládali na Boží bedra a slabší řešení problémů, které sami způsobovali svou ignorancí, fatalismem a potlačováním lidské svobody a schopnosti".

Za zvuků husitského chorálu se pak průvod odebral k desce se jmény popravených umístěné na Staroměstské radnici, kde položili věnce předsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR paní Miroslava Němcová, předsedkyně Výboru pro zdravotní a sociální politiku Senátu Parlamentu ČR paní Daniela Filipiová, poslanec Evropského parlamentu pan Jan Zahradil, starosta Městské části Praha 1 pan Oldřich Lomecký, primátor hlavního města Prahy pan Bohuslav Svoboda, potomci pobělohorských exulantů, potomci popravených mučedníků a další hosté.

Předsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR paní Miroslava Němcová ve svém projevu mj. uvedla: "Vracíme se o téměř čtyři sta let proti proudu času, abychom z dobových pramenů a pozdějších bádání vyzvedli a podtrhli podstatu toho, čím naše země na počátku 17. století žily, co formovalo tehdejší společnost, oč usilovala, co z toho se naplnilo, co naopak bylo ztraceno. Čím tedy naše země žily? Snad nejsilnější nadějí. Rýsoval se život ve společnosti, jež bude nábožensky tolerantní, hospodářsky prosperující, s mimořádným rozvojem vzdělanosti, s rozmachem uměleckým. Nebývalá emancipační snaha však vzbudila odpor. Habsburská moc nehodlala tolerovat rostoucí vliv pan-

ského, rytířského a měšťánského stavu v Českých zemích. Od roku 1618 se válčilo, Evropa procházela ohněm změn a traumaty bojů. Z map mizela sídla, země krvácelo hospodářsky i duchovně. Jeden z bojů třicetileté války se odehrál na Bílé hoře. Habsburská moc zvítězila a to, co symbolizují kříže v dlažbě tohoto náměstí, se dá popsat několika způsoby.

1. Šlo o nebyvalý akt osobní msty, odpornou krutost, která měla být pro ostatní výstrahou pro všechny časy.

2. Šlo o nastolení jiných poměrů. Naděje na náboženskou toleranci byly srovozeny ze světa krvavým divadlem na popravišti.

3. Šlo o rozdělení společnosti, o pronásledování a vyhánění všech, kteří se odmítli novým poměrům přizpůsobit. Celkový součet byl truchlivý. Pražská exekuce zvedla obrovskou vlnu emigrace a s ní, jak ukazují podobné příklady historie, odešly přední osobnosti ze všech oblastí života tehdejší společnosti. Země tuto ztrátu doháněla po dlouhá desetiletí.

Ptáme-li se po příčině, byla to kombinace nesnášenlivosti, netolerance a touhy po absolutní moci. O důsledcích jsem mluvila. Ukazuje se, že příčiny konfliktů, které následovaly v dalších stoletích, zůstávají stejné... I následky jsou stejné. Popravky, věznění, vyhánění z vlasti, vytvoření druhořadé a vlastně nežádoucí kategorie občanů. A s tím vším přichází všeobecný úpadek, jehož náprava zaměstná mnoho generací. A tak to jde dokola. Otázkou jedinou zůstává - a na tomto místě si ji máme položit - zda už jsme schopni tuto spirálu příčin a následků zastavit. Každý den nám k tomu dává příležitost a je naší věcí, zda ji využijeme..."

V podobném duchu se nesly i projevy dalších hostů - senátorky D. Filipiové, europoslance J. Zahradila, starosty O. Lomeckého i primátora B. Svobody. Shromáždění bylo ukončeno státní hymnou, kterou tentokrát zpíval zcela zaplněnému Staroměstskému náměstí bratr Marek Vávra - umělecký ředitel Husitské hudební školy Harmonie.

Helena Noemi Bastlová

Z pietního aktu na Staroměstském náměstí

Evoluce nebo stvoření?

V Pánu milé sestry a milí bratři, chci reagovat na reportáž sestry Kláry Břeňové, a sice na článek "Konference o Bohu i evoluci na filozofické fakultě UK", který vyšel v ČZ č. 24 z 10. 6. 2012.

Hned na začátku musím bohužel konstatovat, že jsem z toho článku velmi zklamáný. Žijeme v jedné z nejateističtějších zemí tzv. vyspělého světa, a právě toto se negativně promítá do učení našich českých, zejména lidových církví. Ateističtí vědci něco vyvádějí (na předem postulovaném filosoficko-ateistickém základu) a církve se toho zaleknou (prvně to byla Římskokatolická církev, když se začaly ve vědecké komunitě prosazovat Darwinovy, mnohdy velice chybné, myšlenky), zdánlivě totiž ztrácejí pevnou půdu pod nohama. Zejména pak, když přijde nějaký pan Richard Dawkins, zoolog, který se hrdě prohlašuje za ateistu a náboženství, hlavně křesťanské, považuje zcela zvráceně za zlo světa.

Jak už jsem napsal - církve se zaleknou a zoufale hledají jakýsi kompromis. Výsledkem je v současné době tzv. teistická evoluce, ke které se bohužel většinově hlásí i naše církve. A co to vlastně znamená? Bůh Stvořitel prostě v jedné chvíli udělal "Big bang" (Velký třesk) a od té doby se vše ve vesmíru a posléze na Zemi vyvíjí podle nekompromisních zákonů přírodních sil. Nastává selekce slabších, zánik nevyzbrojených či pomalu se adaptujících organismů. Přežívá silnější. Rybám narůstají nožičky a žábry se mění v plíce schopné přijímat

kyslík ze vzduchu. Ještěti tak dlouho běhají a skákalí, až se jim vyvinou křídla atd. Mimochodem, fosilní záznam pro tuto nesmyslná evoluční tvrzení nepodává jediné jasné svědectví. Navíc, paradoxně, jednou ze základních tvořivých sil těchto proměn je smrt. Ale nepodává nám Bible zcela jiný obraz dějin? Není snad psáno, že smrt přišla na svět až jako následek hříchu prvňích lidí? Nechci se nyní pouštět do hlubokých teologických úvah a rozborů (bylo by to na několik čísel ČZ), ale několik otázek si neodpustím.

Proč v článku sestry Břeňové nebylo ani slovo o přednášce bratra Pavla Kábřta, hluboce zasvěceného kreacionisty? Proč byl kreacionismus zmíněn jen velmi okrajově? Dovolím si odpovědět sám - české lidové církve se v našem ateistickém prostředí bojí naplno hlásat základní biblické pravdy, a proto raději hledají kompromisy, které jsou, řekl bych, dost nešťastné. Další dotaz - proč v již zmiňovaném článku není psáno o tom, že evoluční teorie má své veliké mezery a nedostatky, které řeší buď vírou v miliony let vývoje (což nelze vědecky ověřit - je to prostě založeno na víře a spekulacích), nebo heslem: "však věda na to jednou přijde"? Což už se v historii razilo mnohokrát a dnes již bezpečně víme, že věda ani vědci nejsou všemocní a hlavně vševědoucí.

A ještě jednu poznámku si dovoluji - proč se sestra Břeňová nezmínila o tom, že ve světě existují stovky vysoce kvalifikovaných vědců z nejlepších univerzit a z různých vědeckých obo-

rů (biologie, fyzika, paleontologie, astronomie, informatika, genetika, medicína atd.), kteří zcela odmítají evoluční teorii a jsou zastánci buď kreacionismu nebo tzv. inteligentního plánu. Stačí zapátrat na internetu, nebo se spojit s některými českými vědci, kteří jsou kreacionisté - například Mgr. Libor Votoček, prof. Mgr. Tomáš Tyc, Ph.D., prof. RNDr. Vladimír Král, DrSc., a další.

Co z toho na závěr vyvodit? Lidové církve, nenechme se zastrašovat ateistickou propagandou ve vědě. Zkoumejme informace i z jiných zdrojů než jsou Flegl, Zrzavý, Vácha a spol. V naší mateřštině vyšlo několik velice kvalitních knih na téma Evoluce vs Stvoření, které napsali kvalifikovaní vědci jednoznačně se přiklánějící ke kreacionismu či inteligentnímu plánu. Zcela zásadně odmítají kompromisní teistickou evoluci.

A na úplný závěr ještě takový můj postřeh - všimli jste si při posledním sčítání lidu, že lidové církve, které dělají kompromisy s ateistickou vědou a kvůli ní různě relativizují Boží slovo, jdou se svojí vlašnou členskou základnou prudce dolů, zatímco tzv. vyznavačské církve, které se drží Bible jako věrohodné knihy i z hlediska popisu stvoření Země, potopy světa atd. (a podle mnohých vědců zcela pravem!) jako skutečného Božího slova, zaznamenávají nárůst svých členů?

Přemýšlejme o tom.

V lásce Kristově,

Aleš Toman

Náboženská obec Žamberk

Shromáždění v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí